

[Sønderup.]

inden for de forskellige Brændselskategorier og saa, saafremt Ejeren ikke kan efterkomme det givne Paalæg, overdrage Produktionen til andre. Det er i Virkeligheden ensbetydende med, at den højtærede Minister faar uindskrænket Herredømme paa dette Omraade.

Jeg vil gerne sige, at kun de usædvanlige Forhold, der er herskende, og et Tilsgagn fra Ministeren om en fortsat skønson Anvendelse af de ham tillagte vidtgaende Beføjelser baade i Henhold til det foreliggende Lovforslag og i Henhold til den Lov, vi tidligere har vedtaget, kan bevæge os til at stemme for Loven ved dens endelige Behandling. Vi forudsætter ogsaa, at Ministeren har samme Indstilling over for det private Initiativs Betydning og Berettigelse, som han gav Udtryk for ved Hovedlovens Behandling, altsaa forstaaet saaledes, at naar en Mand driver sin Virksomhed forsvareligt, skal han ikke være udsat for en vilkaarlig Ekspropriation, selv om der skulde være enkelte, der har gaaet og set sig glad i det Produktionsomraade, han nu har.

Jeg vil gerne henlede Opmærksomheden paa, at Bestemmelserne om Pligthugst i Skovene selvfølgelig ikke, saadan som ogsaa den ærede socialdemokratiske Ordfører gjorde gældende, kan etableres som et generelt Paalæg til alle Skovejere om en bestemt procentvis Forøgelse af Hugsten. Jeg mener saa afgjort, at et forstmæssigt Skøn maa danne Grundlaget i det enkelte Tilfælde. Et generelt Paalæg om en procentvis Forøgelse vilde netop automatisk føre med sig, at de Skovomraader, som er hugget stærkest i de senere Aar, ogsaa vilde faa den største Pligthugst, til Trods for at den stærke Hugst, som har fundet Sted i den foregaaende Periode, netop maatte opfordre til at fare med Lempe, for at ikke Værdier skulde blive lagt øde.

Der er et andet Spørgsmaal, som jeg beder Ministeren om at give et direkte Svar paa. Jeg gaar ud fra, det er en Forudsætning — saadan som det vist tidligere har været Tilfældet —, at den Merindtægt, som Ejerne af Brændselsomraader faar som Følge af den øgede Brændselsproduktion, ikke skattemæssigt skal betragtes som Indkomst, men som Formueforøgelse, imod selvfølgelig at Tilplantningen o. lign. ikke afholdes over Driften, men tages af det førnævnte Formuebeløb. Det er min Opfattelse, at tages der ikke Hensyn til det her nævnte Forhold, saa vil der i Betragtning af den Merindkomstbetragtning, som er gældende, blive gjort Uret paa en saadan Maade, at det efter min

Mening meget let kan komme til at hemme Produktionen.

I Forbindelse med Brændselsproduktionen rejser der sig ogsaa et Arbejderspørgsmaal. Jeg saa for Resten for nogle Dage siden, at Dagbladet „Vestkysten“ ogsaa beskæftiger sig med det, og jeg finder, at det er paakrævet, at vi faar det draget frem netop ved denne Lejlighed, thi Forholdet er det, at i de udprægede Brændselsomraader vil Landbruget faa uhyre store Vanskeligheder med ikke alene at fastholde den Smule Arbejdskraft, det har, men i mange Tilfælde ogsaa med at faa yderligere Medhjælp. Jeg er bange for, at det vil blive umuligt for Landbruget at faa sit Arbejde udført i den kommende Sommer paa forsvarelig Vis; jeg tænker i denne Forbindelse ikke mindst paa den Beskæftigelse inden for Landbruget, der knytter sig til Roerne, da Roearbejdet falder i Højsæsonen for Brændselsproduktionen; de to Omraader kan meget let komme til at kollidere. Jeg ved ikke, hvordan man vil raade Bod paa dette Forhold, men jeg mener, man er berettiget til at sige, at vi ikke kan være tjent med at opretholde den store Hær af arbejdsløse, som registreres, samtidig med at vi har Forhold af den Karakter, jeg nu har peget paa. Jeg synes ogsaa, der er Anledning til at fremhæve, at det Arbejde, som Skove og Moser frembyder, ikke kræver specielt uddannede Kræfter.

Dernæst er der Spørgsmaal om Fordelingen af det fremstillede Brændsel. Det bør henstilles til Befolkningen, at man dækker sig ind hurtigst muligt i Sæsonen, og det gælder ikke mindst de Mennesker, som vil anvende Tørv, ikke blot fordi Tørv lider alt for meget ved Oplagring og Transport, men ogsaa, fordi de Arealer, som skal anvendes til Tørvenes Tørring, er saa stærkt begrænsede og derfor gerne skulde bruges flere Gange. Jeg gaar ogsaa ud fra som givet, at de, der dækker ind til et Aars Forbrug, ikke skal være udsat for, at deres Beholdninger senere eksproprieres, for dette vil meget let hemme Lysten til, at Folk sørger for en rettidig Forsyning. Det skulde nødvendig være saadan, at de, der sørger for at skaffe sig fornødne Brændselsmængder, senere skal straffes — til Fordel for dem, som har ladet 5 og 7 være lige.

Jeg mener ogsaa, man maa være paa Vagt, for at ikke en Rationering — der har i de sidste Dage været forskellige Planer fremme om Rationering — skal virke unødigt sinkende paa Produktionen; det gælder navnlig med Hensyn til Fremstillingen af Tørv. Skal der indføres en Rationering for